

Chị Hương phán ngay:

- “Dân Petrus-Ký gì mà nhát quá vậy, không dám cua gái”.

Tôi lái sang đề tài khác:

- “Tối ngày đó, làm sao vô trường chị được?”.

Chị nói:

- “Phải có thiệp mời. Trường chị có mời nhiều trường bạn tới tham dự, tụi em tới cửa bên hông trường Gia Long chị hoặc bạn chị sẽ dẫn vô. Nhớ đúng 8 giờ rưỡi nha”. Chị Hương là học sinh của trường nữ trung học Gia Long.

Lành bàn với tôi nên rủ Hải cùng đi chơi luôn.

Xin nhắc lại ở Sài Gòn trước 75, các trường trung học công lập thi tuyển mà nổi tiếng

thì có: nữ sinh có Gia Long, Trưng Vương, còn nam sinh có Petrus Trương Vĩnh Ký (gọi tắt là Petrus Ký), Chu Văn An. Học sinh giữa những trường này tranh đua với nhau từ mọi phương diện về học vấn cho tới các bộ môn thể thao, như: đồ vui để học, đá banh, bơi lội, chạy đua, bóng bàn, bóng chuyền, bóng rổ, vv.... Có năm học sinh giữa hai trường Petrus Ký và Chu Văn An, đánh lộn nhau vì tranh đua đá banh....

Tối ngày đó, bộ ba chúng tôi gồm có: tôi, Lành và Hải (Lê P. H). cùng học chung lớp 12B3 của Petrus-Ký, đến trường Gia Long sớm hơn như đã hẹn với chị Hương, nửa tiếng vì chúng tôi sợ không có chỗ đậu xe Ba thằng tôi lờ mờ không biết vô cửa hông bên nào, nên đi vòng từ bên hông phía chùa Xá Lợi qua phía cổng trước để thử coi cửa hông bên kia ra sao. Con đường Phan Thanh Giản, ở phía cổng trước của trường Gia Long, hôm nay vắng vẻ làm sao đang vừa đi vừa quan

sát cảnh vật chung quanh thì bất ngờ thấy hai cô nữ sinh Gia Long, từ trong trường đi ra. Nhìn thấy chúng tôi đang mặc đồng phục học sinh, quần tây xanh dương dài, áo sơ-mi trắng ngắn tay có mang bản hiệu trường Petrus Ký trên túi áo trái, nên nói liền với chúng tôi:

- “Mấy anh từ trường Petrus Ký hả, mời mấy anh vô”.

Chúng tôi liền đáp:

- “Cám ơn cô”.

Rồi chúng tôi đi theo sau hai cô hướng dẫn, vừa đi tôi vừa nói với Lành:

- “Chị Hương mà chu đáo quá, cho người đón tụi mình đằng hoàng”.

Vừa đến ngay cổng chính của trường nữ trung học Gia Long, thì chúng tôi hơi khựng lại, vì thấy hai hàng nữ sinh đều mặc đồng phục là áo dài trắng và quần trắng, đang so hai hàng ngang quay mặt vào trong (mặt đối mặt), thẳng hàng từ ngoài cổng đến tận chỗ làm lễ. Ba thằng chúng tôi lẳng lặng theo sau hai cô hướng dẫn viên, không nói với nhau một tiếng nào. Trời không lạnh mà tôi đã run lên từ trong lòng, vì hàng trăm con mắt của các cô đang nhìn chúng tôi chằm chặp với những nụ cười khúc khích, tinh nghịch và ranh mãnh trên môi. Không run lên sao được, chúng tôi đến đây vì sự ham vui, tò mò và muốn xem náo nhiệt ở một trường nữ trung học nổi tiếng này, và chúng tôi chỉ là những người đi coi chui (coi cọt, bán chính thức, không có một thiệp mời nào cả cầm trong tay), thì giờ đây bỗng phút chốc trở thành những nhân vật quan trọng y như là thượng khách đang đi duyệt qua hai hàng rào dàn chào danh dự của các cô nữ sinh này. Nghe tiếng cười của các cô nữ sinh tôi quay ngang nhìn Lành rồi Hải, thấy hai lỗ tai và mặt tụi nó đỏ bừng lên vì thẹn, còn tôi thì có lẽ cũng vậy thôi nhưng vì da đen hơn nên có lẽ ít thấy hơn. Đi được độ chục bước, ở giữa rừng người con gái, chúng tôi nghe máy phóng thanh xướng lên:

- “Ban Đại diện trường Trung Học Petrus Trương Vĩnh Ký đến.”

Không hẹn mà cả ba chúng tôi đồng quay lại nhìn nhau, và đồng hiểu ngầm rằng: ‘ho

đã nhằm chúng tôi đến tham dự với tư cách là Ban Đại Diện của trường Petrus Ký. Sau cùng, họ đưa chúng tôi đến chỗ ngồi dành cho các Ban Đại Diện của các trường bạn. Vì tới sớm nên chúng tôi được ngồi ở hàng ghế phía trên hết. Một lát sau, thì có đầy đủ các ban đại diện của các trường bạn khác đến, tôi vẫn luôn quay lại phía sau nhìn ra cổng coi mấy thằng trong Ban Đại Diện của trường tôi có đến chưa, nhưng vẫn không thấy. Lúc đó có ba cô nữ sinh tiến đến chúng tôi và một cô tự giới thiệu:

- “Tôi là Tổng Thư Ký trong ban chấp hành của trường Gia Long, hân hạnh chào mừng các anh, xin cho biết một trong ba anh, ai là Tổng Thư Ký của Petrus Ký”.

Thằng Hải nhanh nhẩu trả lời:

- “Anh Tổng Thư Ký của trường chúng tôi vì có nhiệm vụ sẽ tới sau, lát nữa tôi sẽ giới thiệu với các cô, tôi tên là H., còn đây là L. và đây là M.”. Hải đưa tay chỉ về phía Lành và tôi

Một cô khác, đứng kế bên trái tôi, vội hỏi thêm:

- “Vậy có anh nào là Trưởng Khối Báo Chí Không?”. Thằng Hải liền bán cái qua tôi, với nụ cười trên môi quay sang nhìn tôi, đá long nheo một cái, rồi dơ tay chỉ qua tôi một cách vô tội vạ, không thương tiếc. Với cái đá long nheo của nó, tôi đã hiểu ngầm là: “tao đã làm xong, bây giờ tới phiên mày, phải tìm cách ứng biến, xoay sở đi”. Cô ta nhìn vào mặt tôi rồi hỏi thêm một lần nữa cho chắc ăn:

- “Anh là Trưởng Khối Báo Chí”.

Tôi vội trả lời:

- “Không, tôi không phải là Trưởng Khối Báo Chí mà là Phụ Tá Khối Báo Chí”. Thật ra, tôi không biết trong trường tôi có chức vụ Phụ Tá Báo Chí hay không nữa, nhưng mà tôi lỡ leo lên lưng cọp rồi thì phải phìa ra luôn. Cô ta được trợn hỏi tiếp:

- “Chủ đề báo chí năm nay của các anh là chủ đề gì”.

Tôi vội đáp:

- “Tình yêu và tuổi trẻ”.

Cô ta hỏi tiếp:

- “Anh vui lòng cho biết quan điểm

riêng của anh về tuổi trẻ hôm nay trước hiện tình đất nước được không?”

Cô ta có một giọng nói thật ngọt ngào, câu hỏi thật sắc bén và nhìn thẳng vào mắt người đối diện làm cho tôi khó mà né tránh, tôi đang lúng túng tìm câu trả lời thì trên loa bỗng xướng lên:

- “Ông Tổng Trưởng Quốc Gia Giáo Dục đến”.

Tất cả mọi người chúng tôi vội vàng đứng lên để đón chào Ông Tổng Trưởng. Thế là cuộc mạn đàm giữa chúng tôi và Ban Đại Diện trường Gia Long tạm ngưng, họ từ giả chúng tôi để về vị trí của họ. Tôi thầm cảm ơn Ông Tổng Trưởng (Ngô Khắc Tĩnh), phải chi ông đến sớm hơn một chút nữa thì chúng tôi đỡ biết mấy. Cụ Phó Tổng Thống Trần Văn Hương đến, tiếp theo là Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đến.

Buổi lễ chính thức bắt đầu là lễ chào quốc kỳ, bà Hiệu trưởng lên đọc diễn văn chào mừng quan khách, nói lên cái ý nghĩa ngày lễ phát thưởng hôm nay. Trường Nữ Trung Học Gia Long có cái truyền thống là hàng năm vào đầu niên học, có cái lễ phát thưởng cho những học sinh có thành tích học hành xuất sắc, như thi Tú Tài 1 (cuối năm lớp 11) mà đỗ hạng “Ưu” và “Tối Ưu” thì được tuyên dương khen thưởng trước toàn trường và được trao tặng một đóa hoa mai. Một nữ sinh đại diện trường đã lên phát biểu, cảm ơn sự giáo dục dạy dỗ của các thầy cô cho các thành quả mà các cô có được ngày hôm nay. Rồi đến diễn văn của các quan khách: Tổng Trưởng Giáo Dục, Phó Tổng Thống, Tổng Thống. Trong diễn văn của Tổng Thống, thì đại để như sau:

- “Khuyên nữ con em cố gắng học hành noi gương cha ông, và cho biết bà Tổng Thống Phu Nhân đã là nữ sinh của trường Gia Long vào năm 1949 (? không nhớ rõ lắm). Có đoạn ví von, Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đã nói: Chính phủ chúng tôi cũng có một quân trường gọi là Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam ở Đà Lạt (TVBQGVN) cũng có một cái truyền thống là hàng năm các SVSQ tốt nghiệp được trao tặng cho

một đóa mai vàng, với cấp bậc Thiếu Úy để trở thành những Sĩ Quan ưu tú trong QLVNCH, v v... Tôi với cương vị là một Tổng Thống, tôi sẽ nghiên cứu để TVBQGVN làm lễ kết nghĩa anh em với Trường Nữ Trung Học Gia Long.... “, v.v...

Sau khi buổi lễ chấm dứt, tôi quay nhìn lại phía sau thì thấy mấy thằng trong Ban Đại Diện của trường tôi đang đứng phía sau hàng ghế cuối chót. Ba thằng tôi tiến đến tụi nó, thằng Tổng Thư Ký hỏi Lành:

- “Tụi bây làm sao mà có chỗ ngồi trên đó ngon vậy?”.

Tôi nghe nó hỏi vậy, tôi liền hỏi:

- “Chớ tụi bây đi ngõ nào vô mà tụi tao nhìn không thấy vậy?”.

- “Tao bị bẻ bánh xe, nên đến trễ. Đạp xe thật xa rồi lết bộ tới”.

Thằng Hải được trợn lên tiếng giả bộ trách khứ, của kẻ cả nói:

- “Mẹ kiếp tụi bây, Ban Đại Diện Trường mà còn đi trễ dám tới sau cả Tổng Thống nữa chứ ?!!!!”.

Tổng thư Ký đáp:

- “Tụi tao thấy Tổng Thống tới chứ, nhưng dàn an ninh của Ông bao quanh hết làm sao đến gần, mà đi cổng trước được, tụi tao phải vô cổng bên hông, nhưng mà mấy cổ nói có Đại Diện của Petrus Ký ngồi phía trên đó, nhìn thấy tụi bây tao cũng an tâm một chút.”.

Tôi mừng quá quay lại nói với thằng Trưởng Khối Báo Chí:

- “Ê, Cường. Hồi nãy tụi Đại Diện Gia Long có phỏng vấn tao, hỏi chủ đề báo chí của trường mình năm nay là gì. Tao đã trả lời thế cho mày là: Tình yêu và tuổi trẻ rồi đó”.

Nó nghe hoảng hồn trả lời:

- “Oh! mày hại tao rồi! Năm nay mình làm chủ đề khác, chủ đề đó đã làm năm ngoái rồi”.

Tôi nói với nó:

- “Tao đã nói với tụi nó rồi, mày muốn đổi cái gì thì đổi, bây giờ tụi tao chầu”.

Ba đứa tôi trực chỉ về trường để học những giờ còn lại trong ngày. Chúng tôi đậu xe bên Đại Học Khoa Học, rồi vô cổng trước để vào lớp. Hôm nay chúng tôi có giờ Lý-Hóa với thầy Nguyễn Sĩ Thân. Thầy đang giảng bài, thấy ba thằng tôi vào lớp thầy phán ngay:

- “Ba đứa bây đi đâu mà bây giờ mới vào lớp?”

Lành đáp:

- “Thưa thầy, chúng em đi tham dự lễ phát thưởng bên trường Gia Long, mới về “ Nhìn ba đứa tôi xong, thầy bảo:

- “Thôi vào chỗ ngồi đi “

Tôi biết, thầy lầm tưởng chúng tôi là chức sắc trong ban Đại diện của trường.

Những năm sau này, khi gia nhập vào TVBQGVN, là một Sinh Viên Sĩ Quan, tôi cũng lại được tham dự lễ gắn “hoa mai vàng” trong ngày mãn khóa của khóa đàn anh và cũng chính do Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu chủ tọa nữa, nhưng lại không có nghe nói gì về việc: kết nghĩa anh em giữ a TVBQGVN với trường nữ Trung Học Gia Long.

Viết tại Brisbane

Phạm Viên Minh, lớp 12B3 Petrus-Ký 1972

